

คำพิพากษาศาลอุทธรณ์คดีชำนัญพิเศษ แผนกคดีภาษีอากร

คำพิพากษาศาลอุทธรณ์คดีชำนัญพิเศษ แผนกคดีภาษีอากร ปี ๒๕๖๑

ลำดับ	หมายเลขคดีแดงที่	เรื่อง	หน้า
9	මඦ/මඳුවම	ป. รัษฎากร มาตรา ๘๙ (๗), ๘๙/๑ พ.ร.บ. จัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ มาตรา ๒๔ ตาราง ๑ (๒) (ก) ท้าย ป.วิ.พ.	9

โจทก์ จำเลย

 ป. รัษฎากร
 มาตรา ๘๙ (๗), ๘๙/๑

 พ.ร.บ. จัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร
 พ.ศ. ๒๕๒๘
 มาตรา ๒๔

 ตาราง ๑ (๒) (ก) ท้าย ป.วิ.พ.

เมื่อจำเลยที่ ๒ ในฐานะผู้ชำระบัญชีของจำเลยที่ ๑ ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ทำให้โจทก์ เสียหายเป็นการทำละเมิดต่อโจทก์ จำเลยที่ ๒ จึงต้องรับผิดในความเสียหายที่ทำให้โจทก์ไม่ได้รับ ชำระหนี้ค่าภาษีอากรและเงินเพิ่มที่จำเลยที่ ๑ ค้างชำระจำนวน ๕,๔๔๔,๘๘๓.๐๘ บาท รวมทั้ง เงินเพิ่มอัตราร้อยละ ๑.๕ ต่อเดือนหรือเศษของเดือนของเงินภาษีจำนวน ๑,๔๘๗,๘๕๓.๐๗ บาท นับ ถัดจากวันฟ้องถึงวันชำระเสร็จแก่โจทก์ แต่เงินเพิ่มมิให้เกินกว่าจำนวนภาษีที่จำเลยที่ ๑ ต้องชำระ ซึ่ง ความรับผิดของจำเลยที่ ๒ ในฐานะผู้ชำระบัญชีของจำเลยที่ ๑ ต้องรับผิดไม่เกินกว่าเงินสดคงเหลือ ๕,๕๕๗,๖๑๔.๐๑ บาท ที่จำเลยที่ ๑ มีอยู่ในวันจดทะเบียนเสร็จการชำระบัญชี

ทุนทรัพย์ที่จะนำมาคำนวณในการชำระค่าขึ้นศาลแต่ละชั้นศาลตามตาราง ๑ (๑) ท้าย ป.วิ.พ. ต้องเป็นจำนวนทุนทรัพย์ที่พิพาทกันในแต่ละชั้นศาล ส่วนทุนทรัพย์หรือจำนวนเงินที่จะต้องชำระ หลังจากวันฟ้องเป็นหนี้ในอนาคตไม่ถือเป็นทุนทรัพย์ที่จะนำมาคิดคำนวณเพื่อชำระค่าขึ้นศาลคดีนี้ โจทก์ อุทธรณ์ขอให้จำเลยที่ ๒ ร่วมกับจำเลยที่ ๑ ระเงินเพิ่มร้อยละ ๑.๕ ต่อเดือนหรือเศษของเดือนจากต้นเงิน ภาษี ๑,๔๘๗,๘๕๓.๐๗ บาท หลังจากวันฟ้องซึ่งเป็นหนี้ในอนาคต จึงไม่มีจำนวนทุนทรัพย์พิพาทกัน ในชั้นอุทธรณ์ที่จะนำมาคิดคำนวณเป็นค่าขึ้นศาลอย่างคดีมีทุนทรัพย์ อุทธรณ์ของโจทก์จึงเป็นคดีขอให้ ปลดเปลื้องทุกข์อันไม่อาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ต้องชำระค่าขึ้นศาล ๒๐๐ บาท ตามตาราง ๑ (๒)(ก) ท้าย ป.วิ.พ. ประกอบ พ.ร.บ. จัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ มาตรา ๒๔

โจทก์ฟ้องและแก้ไขคำฟ้องขอให้บังคับจำเลยทั้งสองร่วมกันชำระหนี้ภาษีอากรค้างรวม ๕,๔๔๔,๘๘๓.๐๘ บาท แก่โจทก์ และร่วมกันชำระเงินเพิ่มภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ ๑.๕ ต่อเดือนหรือเศษของเดือน จากต้นเงินภาษีรวม ๑,๔๘๗,๘๕๓.๐๗ บาท นับตั้งแต่วันถัดจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ แต่ไม่เกินจำนวนภาษีที่ต้องชำระ

จำเลยทั้งสองขาดนัดยื่นคำให้การ

ศาลภาษีอากรกลางพิพากษาให้จำเลยที่ ๑ ชำระหนี้ภาษีอากรค้างรวม ๕,๔๔๔,๘๘๓.๐๘ บาท พร้อมเงินเพิ่มในอัตราร้อยละ ๑.๕ ต่อเดือนหรือเศษของเดือน ของต้นเงินจำนวน ๑,๔๘๗,๘๕๓.๐๗ บาท นับตั้งแต่วันถัดจากวันฟ้อง (ฟ้องวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐) เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ แต่เงินเพิ่มมิให้เกินจำนวนภาษีที่ต้องชำระ โดยให้จำเลยที่ ๒ ร่วมรับผิดในหนี้ค่าภาษีอากรของจำเลยที่ ๑ ดังกล่าวในวงเงินไม่เกิน ๕,๔๔๔,๘๘๓.๐๘ บาท กับให้จำเลยทั้งสองร่วมกันใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทน โจทก์โดยกำหนดค่าทนายความ ๓,๐๐๐ บาท คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

โจทก์อุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์คดีชำนัญพิเศษแผนกคดีภาษีอากรวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงพังได้ว่า โจทก์เป็น นิติบุคคลตามกฎหมายมีฐานะเป็นกรม สังกัดกระทรวงการคลัง มีหน้าที่จัดเก็บภาษีอากรตามประมวล รัษฎากร จำเลยที่ ๑ เป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม จำเลยที่ ๒ เป็นกรรมการผู้จัดการและเป็นผู้ชำระบัญชีของบริษัทจำเลยที่ ๑ เจ้าพนักงานของโจทก์ได้ ตรวจสอบใบกำกับภาษีของจำเลยที่ ๑ ที่ออกให้แก่บริษัทต่าง ๆ ไม่ตรงกับยอดขายและมีการนำใบกำกับ ภาษีปลอมมาใช้เครดิตภาษี โดยจำเลยที่ ๑ ไม่สามารถพิสูจน์ความมีตัวตนของผู้ออกใบกำกับภาษีและ ไม่สามารถแสดงเอกสารหลักฐานการชำระค่าซื้อสินค้าได้ จึงเป็นภาษีซื้อที่ไม่สามารถนำมาหักในการ คำนวณภาษีได้ จำเลยที่ ๑ มีภาษีที่ต้องชำระเพิ่มเติมรวมทั้งสิ้น ๑,๔๘๗,๘๕๓.๐๗ บาท รวมเบี้ยปรับ และเงินเพิ่มคิดถึงวันฟ้อง จำเลยที่ ๑ มีหนี้ภาษีอากรค้างชำระเป็นเงิน ๕,๔๔๔,๘๘๓.๐๘ บาท แต่ตาม งบแสดงฐานะการเงินของจำเลยที่ ๑ มีเงินสดคงเหลือในวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นวันเลิกกิจการ จำนวน ๕,๕๕๗,๖๑๔.๐๑ บาท จำเลยที่ ๒ เคยเป็นกรรมการผู้จัดการของจำเลยที่ ๑ ตั้งแต่วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘ โจทก์แจ้งจำเลยทั้งสองทราบมูลหนี้ภาษีอากรและจำนวนหนี้ตามการตรวจสอบแล้ว จำเลยที่ ๒ ได้ไปจดทะเบียนเลิกบริษัทจำเลยที่ ๑ ในวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๘ และจดทะเบียน เสร็จการชำระบัญชีเมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๘

มีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของโจทก์ว่า โจทก์ขอให้จำเลยที่ ๒ ร่วมกับจำเลยที่ ๑ รับผิดชำระ เงินเพิ่มในอัตราร้อยละ ๑.๕ ต่อเดือนหรือเศษของเดือน จากต้นเงินภาษีจำนวน๑,๔๘๓,๘๕๓.๐๗ บาท นับถัดจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์หรือไม่ เห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่า จำเลยที่ ๒ ในฐานะผู้ ชำระบัญชีของจำเลยที่ ๑ ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ ทำให้โจทก์เสียหายเป็นการทำละเมิดต่อโจทก์ จำเลยที่ ๒ จึงต้องรับผิดในความเสียหายที่ทำให้โจทก์ไม่ได้รับชำระหนี้ค่าภาษีอากรและเงินเพิ่มที่จำเลยที่ ๑ ค้าง ชำระจำนวน ๕,๔๔๔,๘๘๓.๐๘ บาท รวมทั้งเงินเพิ่มอัตราร้อยละ ๑.๕ ต่อเดือนหรือเศษของเดือน ของ เงินภาษีจำนวน ๑,๔๘๗,๘๕๓.๐๗ บาท นับถัดจากวันฟ้องถึงวันชำระเสร็จแก่โจทก์ แต่เงินเพิ่มมิให้เกินกว่า จำนวนภาษีที่จำเลยที่ ๑ ต้องชำระ ซึ่งความรับผิดของจำเลยที่ ๒ ในฐานะผู้ชำระบัญชีของจำเลยที่ ๑ ต้อง รับผิดไม่เกินกว่าเงินสดคงเหลือ ๕,๕๕๗,๖๑๔.๐๑ บาท ที่จำเลยที่ ๑ มีอยู่ในวันจดทะเบียนเสร็จการชำระ บัญชี และโจทก์มีคำขอให้จำเลยที่ ๒ ร่วมรับผิดเงินเพิ่มในส่วนนี้มาด้วย ที่ศาลภาษีอากรกลางพิพากษา ให้ จำเลยที่ ๒ ร่วมรับผิดในหนี้ค่าภาษีอากรของจำเลยที่ ๑ ในวงเงินไม่เกิน ๕,๔๔๔,๘๘๓.๐๘ บาท จึงยัง ไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลอุทธรณ์คดีชำนัญพิเศษ อุทธรณ์ของโจทก์ฟังขึ้น

อนึ่ง ทุนทรัพย์ที่จะน้ำมาคำนวณในการชำระค่าขึ้นศาลแต่ละชั้นศาลตามตาราง ๑ (๑) ท้ายประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ต้องเป็นจำนวนทุนทรัพย์ที่พิพาทกันในแต่ละชั้นศาล ส่วน ทุนทรัพย์หรือจำนวนเงินที่จะต้องชำระหลังจากวันฟ้องเป็นหนี้ในอนาคตไม่ถือเป็นทุนทรัพย์ที่จะนำมาคิด คำนวณเพื่อชำระค่าขึ้นศาล คดีนี้ศาลภาษีอากรกลางพิพากษาให้จำเลยที่ ๒ ร่วมรับผิดในหนี้ ค่าภาษีอากรของจำเลยที่ ๑ รวม ๕,๔๔๔,๘๘๓.๐๘ บาท โจทก์อุทธรณ์ขอให้จำเลยที่ ๒ ร่วมกับจำเลยที่ ๑ ชำระเงินเพิ่มร้อยละ ๑.๕ ต่อเดือนหรือเศษของเดือนจากต้นเงินภาษี ๑,๔๘๗,๘๕๓.๐๗ บาท หลังจากวัน ฟ้องซึ่งเป็นหนี้ในอนาคต จึงไม่มีจำนวนทุนทรัพย์พิพาทกันในชั้นอุทธรณ์ที่จะนำมาคิดคำนวณเป็นค่าขึ้น ศาลอย่างคดีมีทุนทรัพย์ อุทธรณ์ของโจทก์จึงเป็นคดีขอให้ปลดเปลื้องทุกข์อันไม่อาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ ต้องชำระค่าขึ้นศาล ๒๐๐ บาท ตามตาราง ๑ (๒) (ก) ท้ายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ประกอบพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ มาตรา ๒๔ แต่

โจทก์ชำระค่าขึ้นศาลชั้นอุทธรณ์มา ๒๙,๗๕๗ บาท จึงเห็นสมควรคืนค่าขึ้นศาลส่วนที่เกิน ๒๐๐ บาท แก่โจทก์ พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำเลยที่ ๒ ร่วมกับจำเลยที่ ๑ รับผิดในเงินเพิ่มภาษีมูลค่าเพิ่มอัตรา ร้อยละ ๑.๕ ต่อเดือนหรือเศษของเดือน จากต้นเงินภาษีรวม ๑,๔๘๗,๘๕๓.๐๗ บาท นับถัดจาก วันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ แต่ไม่เกินจำนวนภาษีที่จำเลยที่ ๑ จะต้องชำระ และไม่เกินวงเงิน ๕,๕๕๗,๖๑๔.๐๑ บาท คืนค่าขึ้นศาลชั้นอุทธรณ์จำนวน ๒๙,๕๕๗ บาท แก่โจทก์ นอกจากที่แก้ให้เป็นไป ตามคำพิพากษาศาลภาษีอากรกลาง ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ.

(ตรีวุฒิ สาขากร – กีรติ ตั้งธรรม – ผจงธรณ์ วรินทรเวช)

ปณิดา นาซัยสิทธิ์ - ย่อ อัครพงศ์ ชิณประทีป - ตรวจ

.____